

udvalget repræsenterede kommunale sammenslutninger og kommunalbestyrelser, der alle har tilsluttet sig forslaget, og Fællesudvalget har herefter efter bemyndigelse fra de nævnte kommunale sammenslutninger og kommunalbestyrelser over for indenrigsministeren henstillet, at der søges tilvejebragt den fornødne lovhemmel til etableringen af et kommunalt lønningsnævn.

Det af Fællesudvalget udarbejdede forslag til et kommunalt lønningsnævn har herefter været genstand for forhandling mellem på den ene side indenrigsministeriet, ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen og ministeriet for offentlige arbejder (med henblik på havnenes personale) og på den anden side repræsentanter for de i Fællesudvalget for kommunernes lønudvalg repræsenterede kommunale sammenslutninger og kommunalbestyrelser.

De gældende lovbestemmelser om tilsynet med løn- og ansættelsesforhold for kommunalt ansat personale findes i købstadkommunallovens § 31, stk. 3, og landkommunallovens § 29, stk. 3, om lønnings- og pensionsvedtægt for henholdsvis købstadkommunale og amtskommunale tjenestemænd, købstadkommunallovens § 20 om kommunalbestyrelsens adgang til at udnævne og afskedige en række kommunale tjenestemænd, hvis stillingsområde opregnes, samt landkommunallovens § 15, stk. 3, om tilsynsmyndighedens samtykke til sognekommuners oprettelse af faste tjenestemandstillinger, om lønens størrelse samt tillægelse af pensionsret. Sidstnævnte bestemmelse omtaler også muligheden af vedtægtsbestemmelser i sognekommuner. I de cirkulærer, hvormed de gældende normalvedtægter blev udsendt, er forudsat udfærdiget særlige lønningsregler, der skal godkendes af ministeriet, og hvori lønrammer, normeringer og særlige tillæg optages. For hovedstadskommunerne har de gældende vedtægter og lønningsregler deres forbillede i Københavnsvedtægten af 10. februar 1959 med tilhørende normeringsregulativ.

Efter det foreliggende lovgrundlag har statens tilsyn med kommunernes personale hidtil været begrænset til det tjenestemandsansatte. For sognekommunernes vedkommende har amtsrådernes tilsyn dog traditionelt været udøvet i videre omfang, men er i tidens løb ændret betydeligt under hensyn til den af de kommunale sammenslutningers forhandlingsinstitutioner udøvede virksomhed såvel med hensyn til fastsættelse af generelle ansættelsesvilkår som med hensyn til stillingtagen til konkrete lønforhold.

Ansættelsesformerne for offentligt ansat personale, der ikke er tjenestemænd, men funktionærer med samme arbejdsområder og tilnærmelsesvis samme tilknytning til kommunerne som tjenestemand-

ansat personale, kan fastlægges uden om tilsynsmyndigheden af de kommunale sammenslutninger eller — i det omfang disse ikke har beføjelse til at indgå overenskomster med bindende virkning for kommunerne — af de enkelte kommunalbestyrelser.

Med hensyn til det tjenestemandsansatte personale har fordelingen af tilsynet på sideordnede selvstændige tilsynsmyndigheder (indenrigsministerium og amtsråd) været en hindring for udstikningen af faste bindende retningslinjer for tilsynets udøvelse.

Tilsynets karakter af en efterfølgende godkendelse (eller nægtelse af godkendelse), efter at der foreligger en aftale mellem de kommunale sammenslutninger og modstående faglige organisationer eller i konkrete sager en kommunalbestyrelsesbeslutning på basis af tilsvarende forhandlinger med en faglig organisation ofte under medvirken af den pågældende kommunale sammenslutning, har dernæst i praksis regelmæssigt udelukket, at tilsynsmyndighederne kan sætte deres præg på udformningen af lønordninger og derved hindre, at en aftale på et område får uønskkelige konsekvenser på andre felter, som den pågældende kommunale aftalepart ikke har haft forudsætninger for eller umiddelbar interesse i at tage i betragtning.

Man har på denne baggrund fundet det rigtigt, at det fremtidige tilsyn med løn- og ansættelsesforhold for kommunalt ansat personale som foreslået af de nævnte kommunale sammenslutninger m. v. henlægges til et lønningsnævn bestående af repræsentanter for Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark, Foreningen, Bymæssige Kommuner, Amtsrådsforeningen i Danmark, Foreningen af Kommuner i Københavns amt, Københavns kommunalbestyrelse og Frederiksberg kommunalbestyrelse.

I det af Fællesudvalget for kommunernes lønudvalg udarbejdede forslag, der som nævnt er tiltrådt af de i Fællesudvalget repræsenterede kommunale sammenslutninger og kommunalbestyrelser, var optaget en bestemmelse, hvorefter lønningsnævnet skulle tiltrædes af 2 af indenrigsministeren udpegede repræsentanter, der dog ikke var tillagt stemmeret, men alene en ret til at kræve den endelige behandling af en sag udskudt til næste møde.

Under hensyn til den yderst begrænsede indflydelse, der således ønskedes tillagt de statslige repræsentanter i nævnet, har man imidlertid fundet det rigtigst, at staten ikke repræsenteres i nævnet, idet det må forekomme uheldigt, at staten gennem en repræsentation som den foreslåede i et vist omfang ville få et medansvar for nævnets beslutninger, uanset at de statslige repræsentanter i nævnet i